

i Graden, vil kunne erholdes af de Foureerer eller Vaabenmestre, som ikke strax forfremmes til Oberfergenter, og af de nuværende Sergenter, som da ville erholde en Lønningsforbedring af omtrent 15 pCt.; Resten maa erholdes af Corporalsklassen, af hvilken omtrent 230 paa engang ville blive forfremmede til Sergenter, og disse ville efter Ministerens Lønningsforslag erholde en Forbedring af omtrent 25 pCt. eller, naar de ikke have tjent længe nok til at kunne lade sig stille, endog af henved 70 pCt., hvilket ogsaa skjønnes at være Mere end nødvendigt. Udvalgets Flertal har ment, at naar man for Oberfergentsgraden dannede 2 Lønningsklasser, burde man lade den ældste Halvdel beholde den af Ministeriet foreslaaede Lønning af 420 Rb., men at det da vilde være tilstrækkeligt at lønne den yngste Halvdel med 375 Rb., og at naar man for Sergentsgraden dannede 2 Lønningsklasser, burde man ligeledes lade den ældste Halvdel beholde den af Ministeriet foreslaaede Lønning af 300 Rb., men sætte den yngste Halvdel til 275 Rb.

Dersom de her udviklede Forslag til nogle Forandringer i de for Underofficersklassen foreslaaede Lønninger vedtages, vil der som Følge heraf kunne regnes paa en Besparelse af omtrent 30,000 Rb. aarlig.

For at undgaae en særdeles vidtløftig Ustfjöring og Correspondance i Krigsministeriet vil det uden Tvivl være rigtigt ikke at lade Avancementet fra den ene Lønningsklasse til den anden for Oberfergents- og Sergentsgradernes Vedkommende skee over hele Hæren, men brigadevis i Infanteriet (Vingarden for sig) og vaabenvis i Cavalleriet, Artilleriet og Ingenieurcorpset. De Oberfergenter og Sergenter, som i Infanteriet staae udenfor Afdelingerne, kunne da alle henføres til ældste Lønningsklasse, og det Samme foreslaaes ogsaa med Hensyn til dem, der ere ansatte ved Generalstaben (de saakaldte Guider), paa Grund af den mere udmærkede Stilling, som disse Underofficerer indtage i Armeen.

5) Den foreslaaede Classification vil ogsaa lede til nogen Besparelse for Spillemændenes Vedkommende, med Hensyn til hvilke vi foreslaae at følge Ministerens Forslag, at stille dem lige med de forskjellige Underofficersgrader, dog saaledes at de stedse følge med yngste Lønningsklasse i Graden. De ville da erholde en forholdsvis betydelig Lønningsforhøielse imod, hvad der nu er tilstaaet dem. Besparelsen herved og ved Borttagelse af Brødtillæget vil udgjøre omtrent 4,000 Rb. aarlig.

6) Krigsministeren har under 16de Mai tilskrevet Udvalget, som følger:

Da Krigsministeriet i det i Rigsdagen forelagte Udkast til Lov om Lønninger m. v. ved den danske Hær, optog en Bestemmelse om, at Underofficererne af Sergentsklassen og de med den tilgængelige selv vilde have at sørge for Dvarteer, forsaavidt dette ikke tilbeholdes dem i Militairretatens Bygninger (§ 9), og at Landmilitairretatens Ret til efter Forordningen af 15de November 1816 at fordre Naturaldvarteer for bemeldte Underofficersklasse skulde bortfalde (§ 36), gik man ud fra den Forudsætning, at der ved nærmere Forhandlinger med Indenrigsministeriet skulde kunne tilveiebringes en Dvereenskomst, hvorefter Krigsministeriet skulde erholde refunderet et saadant Beløb, som omtrent maatte svare til, hvad Tilveiebringelsen af disse Dvarteer hidtil virkelig har kostet, og som vilde være at udrede deels af Communerne, deels af den Sum, der i Henhold til Loven af 29de December 1850 opføres paa Indenrigsministeriets Budget. Under de i den Anledning førte Forhandlinger yttrede imidlertid Indenrigsministeriet, at det i alt Fald for Tiden ikke vilde kunne tilfuge Krigsministeriet en saadan Refusion, idet Sagen navnlig med Hensyn til, at der var Spørgsmaal om Udredelsen af et Tilskud fra de vedkommende Communer, maatte søges ordnet enten ved en Dvereenskomst med disse, eller ved Lov, men der i begge Tilfælde vilde udtræves nærmere Forhandlinger, som vilde medtage saa lang Tid, at de ikke kunde antages at være sluttede, inden Lovudkastet kom